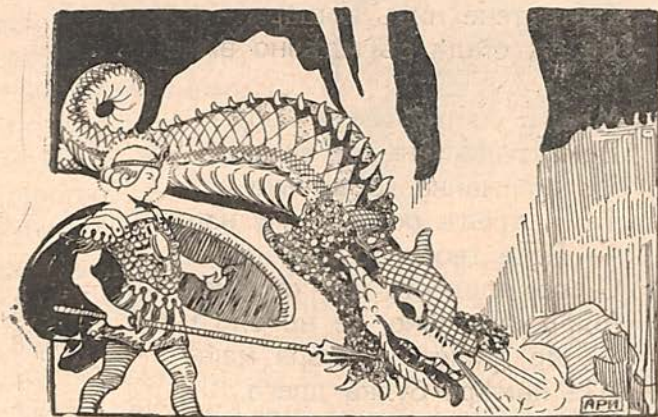

Болни стада по полени
 Блѣятъ гладни, непоени.
 Седятъ старци на разкръстѣе,
 До тѣхъ мѣнички дечица,
 Хлѣбъ не яли и не пили
 Нито млѣко, ни водица.
 Нажали се свети Гѣорги
 За ливади, за стадата,
 За старцитѣ бѣлобради,
 А най-вече за децата . . .
 — Що стоите, що сте тѣжни?
 Що е земя запусѣла?
 Що е болно рудо стадо?
 Нему старецъ отговаря:
 — Дѣждъ не капна полъ година,
 Изсуши се майка-земя,
 Разтвори се пукнатина
 Рудо агне да пропадне! . .

Черна ламя въ планината
 Всички извори изпива
 Дѣждъ не дава да закапи,
 Та е болно стадо сиво,
 Та деца сѣ гладни, жадни.

Конъ отпрати свети Гѣорги
 Къмъ клисури въ планинитѣ.